

نقش بودجه بندی عملیاتی در کارایی سازمان‌ها

عباس مشرفی زنوزی

چکیده

ادامه حیات هر سازمانی مستلزم هدف‌گذاری و تنظیم برنامه‌هایی برای دستیابی است بنابراین می‌بایست برای دستیابی به اهداف سازمان، برنامه‌ریزی نمود و همچنین کنترل نمود تا سازمان طبق برنامه ریزی انجام شده حرکت کرده و اهداف تعیین شده تحقق یابد و یکی از اشکال برنامه‌ریزی‌های دقیق و صحیح بودجه بندی و بودجه ریزی می‌باشد. بودجه بندی از قدیم الایام با پیدایش دولتها همراه بوده است تا بدین وسیله به اهداف حکومتی تعیین شده خود دست پیدا نمایند.

امروزه کلیه کشورها، به خصوص کشورهای پیشرفته دنیا سعی بر این دارند که برنامه‌ریزی دستگاه‌های دولتی خود را بر اساس بودجه بندی عملیاتی و بر اساس قیمت تمام شده کالا محاسبه و نسبت به آن تصمیم گیری نمایند. لذا کشورها نیز از این قاعده مستثنی نبوده و بودجه بندی خود را از سال آتی بر این اساس استوار نموده است. لذا در این مقاله سعی شده است که با انواع بودجه بندی‌ها و مقایسه‌ای بین بودجه بندی موجود با یکدیگر و همچنین بودجه بندی عملیاتی و نقش آن در کارایی سازمان‌های دولتی بحث شود.

واژه‌های کلیدی: تعریف بودجه، بودجه ریزی، بودجه عملیاتی، فرق بین برنامه‌ای و بودجه عملیاتی، اساس بودجه عملیاتی

فصلنامه
پژوهشی
آموزشی

سال دوم
شماره ۵

فصلنامه
پژوهشی
آموزشی
سال دوم
شماره ۵

مقدمه

اولین بودجه در زمان وزارت صنيع الدوله (۱۲۸۹ شمسی) در دوره دوم قانون گذاري تهيه و تنظيم و تقديم مجلس شده، اين بودجه به سبک کشورهای شرقی و با رعایت اصل وحدت تنظيم شده بود و اداره بودجه بعهده وزارت دارايی بود و اين نحو تنظيم بودجه تا سال ۱۳۲۰ ادامه داشت بطوری که اصل جامعيت و اصل وحدت بودجه واقعیت نداشت و درآمد نفت در بودجه منظور نمی‌شد و درآمدهای حاصل از نفت صرف کارهای عمرانی، خرید اسلحه و تقویت قوای دفاعی کشور می‌گردید و برخی از درآمدها در حساب مخصوص خزانه تمکز پیدا می‌کرد.

در سال ۱۳۲۰ شمسی کلیه پرداختهای شرکت نفت و موجودی حساب اندوخته کشور در بودجه منعکس شد و در سال ۱۳۲۷ ضمن بودجه جاری، عملیات تصدی دولت (شرکتهای دولتی) نیز به مجلس پیشنهاد شد و عملاً با این قانون جدایی بودجه عمرانی و بودجه عادی پایه گذاري شد. و در همین سال مطالعه مقدماتی در جهت تنظيم بودجه برنامه ای بعمل آمد گرچه تا آن زمان (سال ۱۳۲۷) تنظيم بودجه بصورت بودجه متداول (توزيع اعتبارات برحسب دستگاه - مواد هزینه) صورت می‌گرفت در آن سال دستخوش تغييراتی گردید.

این تغييرات و دگرگونی‌ها تا سال ۱۳۴۴ بطول انجامید تا اينکه عملاً در اين سال بودجه کشور بر اساس بودجه برنامه ای اقدام شد و دفتری به نام دفتر مرکزی بودجه در سازمان برنامه تأسیس گردید و هدف از اين انتقال از وزارت دارايی به سازمان برنامه و بودجه منظور جامعيت بخشیدن به بودجه ریزی از طریق ادغام بودجه عادی و عمرانی و استفاده از روش بودجه برنامه ای بود.

بودجه ریزی به روش برنامه ای عليغم کم و کاستی هایی که داشت و اصلاحاتی که در جهت اجرای هر چه بهتر آن در طی سالهای قبل انجام

پذیرفت تا سال ۱۳۸۰ ادامه داشت در سال ۱۳۸۱ مسئولان وقت سازمان مدیریت و برنامه ریزی و مجلس ششم تصمیم به اصلاح ساختاری بودجه گرفتند به این ترتیب در تبصره ۴۸ قانون بودجه سال ۱۳۸۰ دولت ملزم به اصلاح ساختاری بودجه گرفتند به این ترتیب در تبصره ۴۸ قانون بودجه سال ۱۳۸۰ دولت ملزم به اصلاح ساختار بودجه شد و سازمان مدیریت و برنامه ریزی نیز نحوه طبقه بندي اقدام بودجه ای کشور را در لایحه بودجه ۱۳۸۱ بر مبنای نظام طبقه بندي آمارهای مالی دولت (GFS) تغییر داد. هر چند به عقیده صاحبنظران اقدام سازمان مدیریت و برنامه ریزی در تدوین بودجه بر مبنای نظام (GFS)^۱ هنوز یک کار ناقص و ناتمام است اما به هر حال این اقدام حرکتی در جهت شفاف و روشن تر شدن نظام بودجه ریزی ارزیابی می‌شود.

اگر بخواهیم بطور خلاصه نظام (GFS) را مورد ارزیابی قرار دهیم باید گفت که در این نظام به خلاف رویه های گذشته درآمدها و هزینه های دولت به طور شفاف مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

اگر در سالهای گذشته درآمد حاصل از صادرات نفت خام، فروش اوراق مشارکت و یا برداشت از حساب ذخیره ارزی جزء درآمدهای دولت محسوب می‌شد، در نظام جدید درآمدهای دولت به طور عمدۀ به درآمدهای مالیاتی منحصر می‌شود.

بر اساس این نظام بودجه به دو بخش کلی دریافتها و پرداختها تقسیم می‌شود که دریافت ها شامل درآمدهای عمومی شامل مالیات، سایر درآمدها و شفاف سازی قیمت انرژی است در این بین درآمدهای نفتی جزء واگذاری دارایی های سرمایه ای قرار می‌گیرد از سوی دیگر در برابر درآمدهای عمومی اعتبارات هزینه ای یا هزینه های جاری قرار دارد

¹Government statistics finance

که این دو تراز عملیاتی بودجه را تشکیل می‌دهد. در مقابل تراز عملیاتی ما شاهد تراز سرمایه‌ای هستیم که تراز سرمایه‌ای برابر واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای است که از تملک دارایی‌های سرمایه‌ای یا بودجه عمرانی کم می‌شود.

در این نظام کسری بودجه در حقیقت برابر تفاوت بین تراز عملیاتی و تراز سرمایه‌ای بودجه است. بر اساس این نظام کسری بودجه معمولاً از طریق تراز مالی جبران خواهد شد که تراز مالی نیز عمدتاً شامل فروش سهام، فروش اوراق مشارکت با استفاده از حساب ذخیره ارزی می‌باشد. و بطور مختصر می‌توان گفت که علیرغم شفاف شدن بودجه، اما بودجه‌های فعلی در ایران به نحوی تنظیم می‌شود که ریشه بسیاری از مشکلات اقتصادی را می‌توان در آن جستجو کرد.

هر چند اکنون کسری بودجه بصورت شفاف مشخص می‌شود اما وجود کسری خود پدیده‌ای است که به هر حال وجود دارد و باید تلاش شود تا این مسئله از بودجه‌های کشور حذف شود.^(۱)

تعریف کلمه بودجه: (از نظر لغوی)

کلمه بودجه از زبان فرانسه ریشه گرفته و سپس در زبانهای انگلیسی و فارسی وارد شده است معنای لغوی آن کیف یا کیسه چرمی کوچک می‌باشد که صورت دریافت‌ها و پرداختهای کشور را در آن قرار می‌دهند.^(۲) مفهوم آن در بین مردم دخل و خرج یا درآمدها و هزینه‌های دولت است که می‌توان این را ساده ترین برداشت از مفهوم بودجه دانست، لیکن از آن زمان تا امروز بودجه از نظر مفهوم، معنی، هدف، شکل، محتوای و حدود و

^(۱) منبع: محمد ابراهیمی - روزنامه همشهری.

^(۲) کتاب بودجه ریزی دولتی تألیف فریدون صراف از انتشارات مدرسه عالی بازرگانی.

شمول آن تغییرات محسوسی یافته است تا جایی که هم اکنون مهمترین ابزار برای اداره اقتصاد ملی کشور و ابزار مدیریت محسوب می‌گردد.

تعريف بودجه (از نظر اصطلاح): بودجه تعاریف بی‌شماری دارد که برابر قانونی اخرين تعريفی که از بودجه شده است مربوط است به قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ مجلس شورای اسلامی، در اين قانون بودجه کل کشور چنین تعريف شده است:

بودجه کل کشور برنامه مالی دولت است که برای یک سال مالی تهیه و حاوی پیش‌بینی درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار و برآورد هزینه‌ها برای انجام عملیاتی که منجر به نیل سیاستها و به هدفهای قانونی می‌شود که از سه قسمت تشکیل یافته است:

الف) بودجه عمومی دولت
و بانکها

ج) بودجه مؤسساتی که تحت عنوانی غیر از عناوین فوق در بودجه منظور می‌شود.

لازم به ذکر است که بخشی از بودجه عمومی دولت متشكل شده است از درآمدهای عمومی و درآمدهای اختصاصی که درآمدهای عمومی، درآمدهایی هستند که به موجب قانون توسط دستگاههای اجرایی وصول و به خزانه دولت واریز می‌گردند مانند مالیاتها، درآمد نفت و گاز، درآمد حاصل از انحصارات و مالکیت دولت و غیره و درآمدهای اختصاصی درآمدهایی هستند که به موجب قانون توسط دستگاههای اجرایی وصول و به خزانه واریز و کلاً به مصرف هزینه‌های خاص همان دستگاه می‌رسند.^(۱) مانند نیم درصد از درآمدهای مالیاتی که توسط وزارت امور

^(۱) قانون محاسبات کشور (ماده ۱۰ و ۱۱) مثلاً در ارتضی می‌توان عواید داخلی را از این نمونه دانست.

اقتصادی و دارایی به منظور افزایش دانش فنی و تخصصی کارکنان وصول و تشویق و ترغیب کارکنان هزینه می‌گردد.

بودجه و برنامه ریزی:^(۱)

برنامه ریزی اولین وظیفه مدیریت است که در آن مقاصد، اهداف، خط مشیها و استانداردها برقرار می‌گرد و مسیر فعالیت نیز مشخص می‌شود، برنامه ریزی عبارت است از طراحی وضعیت اقتصاد ملی و پیش بینی گرایش‌های مالی آینده و تخصیص منابع مالی در وصول برنامه بره طریقی که هدفهای از قبل تعیین شده حاصل آید.

در برنامه ریزی هر کشور توجه به ترکیب بخش عمومی و خصوصی در اقتصاد ملی از مسایل اساسی است. در گذشته، برنامه ریزی در کشورهای سوسیالیستی که به آنها دارندگان «اقتصاد برنامه ای» می‌گفتند از آن جهت که وسائل تولید و توزیع در دست دولت بود، اهمیت ویژه ای داشت و دولت می‌باشد برای تمام بخش‌های جامعه برنامه ریزی کند. برنامه ریزی در کشورهای سرمایه داری که اقتصاد سرمایه‌ای دارند و امروزه به علت سنگین شدن وظایف دولت به شکل نوعی اقتصاد مختلط (سرمایه ای و برنامه ای) درآمده اند، از اهمیت روزافزون برخوردار شده است.

اما کشورهای جهان سوم امروزه همگی اقتصاد برنامه ای را پذیرفته و در تشکیلات اداری خود دارای واحد برنامه ریزی اند، این کشورها معتقد به کنترل اقتصاد ملی و پیش بینی گرایشها هستند و در همه آنها سازمان برنامه، مرکز برنامه ریزی یا وزارت برنامه وجود دارد.

روشهای بودجه ریزی:

از نظر تکنیک تهیه و تنظیم بودجه بر حسب هدفها و انتظاراتی که در طی دوران متمادی سپری کرده است و سیر تحولی گوناگون داشته است که به ترتیب این مراحل تکامل را که به روش‌های بودجه ریزی موسوم گردیده است. بودجه همیشه دو طرف داشته: درآمد و هزینه. هر یک از این دو طرف باید با دقت بسیار و صحت هرچه بیشتر سنجیده شوند، زیرا برآورد ارقامی که پایه و اساس منطقی نداشته باشد نه تنها مفید نیست، بلکه می‌تواند زیانبار نیز باشد.

چون بودجه نوعی برنامه است و بودجه نویس نیز نوعی برنامه ریزی، تا حد امکان باید ارکان این برنامه را استوار بخشد، از این رو برای پیش بینی درآمدها و برآورد هزینه‌ها روش‌های مختلفی ابداع شده است که روز به روز از نظر علمی وقتی بر اهمیت آنها افزوده می‌شود.^(۱)

با توجه به طبقه بندیهای به عمل آمده از بودجه لازم است به روش تهیه و تنظیم بودجه نیز که مبتنی بر همان طبقه بندیهای است اشاره داشته باشیم که در همین راستا روش‌های تهیه و تنظیم هزینه‌ها اشاره خواهیم نمود.

بطور کلی روش‌های برآورد هزینه‌ها که یک طرف بودجه می‌باشد به روش‌های مختلفی صورت می‌پذیرد که این روشها عبارتند از:

الف) روش‌های تنظیم بودجه متداول
ب) بودجه ریزی
افزایشی

ج) بودجه برنامه ای

ه) نظام بودجه بندی طرح و برنامه (PPBS)^(۲)

^(۱) اقتداری، عباس، بودجه ریزی در ایران، انتشارات مروارید ۱۳۷۴.

^(۲) Planning , programming and Budgeting system.

ز) بودجه بندی بر مبنای صفر
مبنای هدف
که ما در این مقال به بودجه ریزی به روش عملیاتی می‌پردازیم:
بودجه عملیاتی:

بودجه عملیاتی در واقع همان بودجه برنامه‌ای است که به نحو دقیق تر و روشن‌تر اجرای برنامه‌ها را از دیدگاه «فاییده و هزینه» تجزیه و تحلیل می‌نماید و با روش اندازه‌گیری حجم کار، قیمت تمام شده تولید یا خدمت را بدست می‌آورد و با نورمها^(۱) و استانداردها مقایسه تطبیقی و تحلیلی می‌نماید و به علل افزایش قیمت تمام شده وقف می‌گردد و در نهایت به مدیریت سازمان کمک می‌کند. تحول در این سیستم بودجه نویسی مستلزم اخذ اطلاعات مالی دقیق از امور مالی است، بدیع عملیاتی نیز مستلزم اطلاعات دقیق از اجرای هر یک از عملیات می‌باشد لذا حرکت بسوی بودجه عملیاتی موجب گسترش و نگهداری حساب به جزئیات در امور مالی دستگاه می‌باشد، بودجه عملیاتی یک طبقه بندی است که ارتباط بین هزینه‌های انجام شده و عوامل بکار گرفته شده را از یک طرف و نتایج کار بدست آمده را از طرف دیگر نشان می‌دهد و مشخص می‌سازد در طی سالی مالی چه کالاهای و خدماتی بصورت محصول نهایی و یا فعالیت‌های بخش عمومی در نیل به اهداف اقتصادی و اجتماعی تولید شده است.

بودجه عملیاتی یا بودجه بر حسب عملیات بر اساس وظایف، عملیات و پروژه‌هایی که سازمانهای دولتی تصدی اجرای آنها را به عهده دارند تنظیم می‌شود. در تنظیم این نوع بودجه بجای توجه به کالاهای و خدماتی که دولت خریداری می‌کند و یا به عبارتی بجای توجه به وسائل اجرای

^(۱) مترادف هنجار می‌باشد.

فعالیت‌ها، خود فعالیت و مخارج کارهایی که باید انجام شود، مورد توجه قرار می‌گیرد.

در بودجه عملیاتی علاوه بر تفکیک اعتبارات، وظایف، برنامه ها،
فعالیت ها و طرحها حجم عملیات و هزینه های اجرای عملیات دولت و
دستگاههای دولتی طبق روشهای علمی ای مانند حسابداری قیمت تمام
شده محاسبه و اندازه گیری می شوند.

ارقام پیش‌بینی شده در بودجه عملیاتی باید مستند به تجزیه و تحلیل تفصیلی برنامه‌ها و عملیات و نیز قیمت تمام شده آنها باشد. برای مثال در بودجه عملیاتی مشخص می‌شود که قیمت تمام شده یک تانک یا هواپیما چقدر باید باشد و یک تانک یا هواپیما چقدر هزینه و زمان آموزش و نگهداری نیاز دارد.

اساس بودجه عملیاتی:

بطور اجمال بودجه عملیاتی بر پایه چهار اصل زیر استوار است که ما به شرح و توضیح هر یک از این اصول می‌پردازیم:

- | | |
|--------------------|------------------------------|
| (work measvrment) | الف) روش اندازه گیری کار |
| (cast Accounting) | ب) حسابداری قیمت تمام شده |
| (Norms) | ج) استفاده از نورمها (هنچار) |
| (standerds) | د) استفاده از استاندارها |

مزایای اندازه گیری کار:

روش اندازه گیری کار در امر بودجه بندی دو مزیت دارد:

۱- ارقام پیش بینی شده به علت تجزیه و تحلیل قبلی به حقیقت نزدیکتر خواهد بود.

۲- استفاده از این روش موجب نوعی کنترل خودکار در اجرای برنامه ها و فعالیت ها می شود. البته واژه اندازه گیری کار که در مدیریت علمی به

کار می‌رود با واژه اندازه گیری حجم عملیات متفاوت است، هر چند می‌توان با به دست آوردن نستهایی بین کار و ماشین آلات، کار و هزینه‌های اداری، کار و استهلاک کالاهای سرمایه‌ای در مجموع نسبتی بین حجم عملیات و کار به دست آورد و به قیمت تمام شده رسید. واحد انجام عملیات نماینده واقعی کوشش به کار رفته است که در محاسبات اندازه گیری کار از آن استفاده می‌شود.

لازم به ذکر است که در نظام بودجه عملیاتی مواد هزینه تنها وسیله برآورد نیست و استفاده از روش‌های آماری، جایگزین مواد هزینه می‌شود، هر چند که به منظور کنترل مالی باز هم به مواد هزینه نیاز خواهد بود و هزینه در قالب آن تهیه و به مجلس ارائه می‌گردد. ولی از نظر فنی روش‌های مناسبتر و دقیقتری از مواد هزینه که به بهبود مدیریت کمک نموده با به حداقل رساندن هزینه‌های دولتی، حداکثر بازده را تضمین می‌کنند جانشین مواد هزینه می‌گردند.

در روش بودجه عملیاتی باید عملیات داخل برنامه‌ها و فعالیت‌ها به نوعی مشخص باشد که به آسانی بتوان واحدی برای سنجش عملیات داخل فعالیت به دست آورد و پس با استفاده از فنون مذکور هزینه واحد مورد بحث را محاسبه کرده، میزان واحدها را در سال بودجه پیش‌بینی و بدین ترتیب بودجه فعالیت خاصی را برآورد نمود. در این نوع بودجه اجرای عملیات دقیقاً مقارن با هزینه‌های عملیات است و بدین ترتیب کنترل مالی و عملیاتی کاملاً درهم ادغام می‌شود. بزرگترین مزیت بودجه عملیاتی این است که مدیران اجرایی را در مقابل کار خود مسئول قرار می‌دهد.

بطور کلی روش اندازه گیری کار که یکی از مراحل بودجه عملیاتی می‌باشد جزء طبقه بندی عملیاتی بوده لذا در بودجه عملیاتی باید واحد مشخصی انتخاب شود که گویای عملیات طبقه بندی شده باشد بدین

منظور باید یک واحد اندازه گیری مناسب را که دارای خصوصیات زیر باشد در نظر بگیریم:

۱- قابل شمارش باشد
۲- به مرور زمان ثبات خود را از دست ندهد.

۳- مصطلح و رایج باشد.
۴- کوشش واقعی کار انجام شده را نشان دهد

که سه عامل اول قابل حصول است ولی یافتن واحد مشخص در خدمات دولتی که گویای تمام عملیات انجام شده باشد دشوار است. زیرا هنجار و استاندارد مشخصی برای بررسی اینکه تمام سعی برای تحقق این واحد انجام شده وجود ندارد و باید به طریق دیگری متousel شد که یکی از همین طریق روش اندازه گیری کار می‌باشد که در بالا توصیحاتی آورد ۵ شده است.

یکی دیگر از مراحل بودجه عملیاتی علاوه بر طبقه بندي عملیاتی، برآورد هزینه واحد عملیاتی است که این مراحل نیز شامل حسابداری قیمت تمام شده و هزینه عوامل تشکیل دهنده کار (استفاده از نورمها و استانداردها) می‌باشد.

- حسابداری قیمت تمام شده:

استفاده از این روش مخصوص مؤسسات تجاری دولتی است. زیرا در مؤسسات و ادارات خدمات تعیین قیمت تمام شده واحد خدمت مشکلت است و استهلاک نیز در این مؤسسات محاسبه نمیشود لذا این روش کمتر در بودجه برنامه ای یا عملیاتی دولت مورد نظر قرار می‌گیرد.

- هزینه عوامل تشکیل دهنده کار:

در این روش پس از اینکه از طریق اندازه گیری کار، شاخص و استاندارد اطمینان حاصل شد که از کلیه عوامل حداکثر استفاده به عمل می‌آید هزینه های تشکیل دهنده یک واحد عملیاتی را به هر طریق که

آسان و مقدور باشد محاسبه می‌کند و پس از آن محاسبه بودجه ای تقریباً پایان یافته است.

((تحلیل مطالب گفته شده))

مقایسه بودجه برنامه ای و بودجه عملیاتی:

بین بودجه برنامه ای و بودجه عملیاتی نمی‌توان خط روشنی رسم کرد، زیرا در واقع بودجه عملیاتی مرحله پیشرفته‌تری از بودجه برنامه ای است، برخی نویسنده‌گان حتی این دو اصطلاح را بطور متراffد به کار می‌برند، اما در حقیقت، این دو عنوان کاملاً متراffد نیستند برای توضیح تفاوت موجود بین این دو باید طبقات سلسله مراتب سازمان دولتی مورد توجه قرار گیرد. بودجه برنامه ای بیشتر مربوط به طبقات بالای سلسله مراتب سازمانی است. در حالی که در بودجه عملیاتی حدود فعالیت و عملیات طبقات پائین‌تر نیز بررسی و پیش‌بینی می‌شود. هر برنامه دولتی شامل تعداد زیادی عملیات و اقدامات سازمانهای عمومی است، در بودجه برنامه ای نظر قانون گذار به برنامه‌ها و در بودجه عملیاتی به عملیات واحدهای سازمانی معطوف است. در یک مؤسسه دولتی هر واحد سازمانی که در طبقات بالاتر سلسله مراتب سازمانی قرار دارد، ممکن است خدماتی انجام دهد که به چندین برنامه مربوط باشد، ولی واحدهایی که در طبقات پائین تر قرار دارند غالباً فعالیت‌هایی را انجام می‌دهند که منحصرأ به یک برنامه مربوط است. در تنظیم بودجه برنامه ای ممکن است بدون محاسبه دقیق مخارج هر واحد از فعالیت دولتی هزینه‌ها را فقط بر اساس سیاست کلی مالی دولت پیش‌بینی کرد در صورتی که شرط اساسی برای تهیه بودجه عملیاتی این است که حجم و مقدار فعالیت سازمانهای دولتی تعیین و هزینه هر واحد از فعالیتها محاسبه شود.

در بودجه برنامه ای مواد هزینه در قالب برنامه و فعالیت تهیه می شود اگر این نقطه را پایان بودجه برنامه ای بدانیم وظیفه بودجه عملیاتی از این نقطه به بعد آغاز می شود به عبارت دیگر بودجه برنامه ای و عملیاتی تا اینجا با هم مرز مشترک دارند و در حقیقت بودجه عملیاتی بدون بودجه برنامه ای مفهومی ندارد.

فرق عمدۀ بین بودجه برنامه ای و بودجه عملیاتی:

- ۱- بودجه برنامه ای در سطحی بالاتر از بودجه عملیاتی قرار دارد زیرا هر برنامه شامل چند واحد عملیاتی می باشد.
- ۲- بودجه برنامه ای هزینه ها را بصورت کلی و فقط در سطح برنامه مطرح می کند و مورد استفاده مسئولان مانند مجلس، ریاست جمهوری و سازمان برنامه و بودجه قرار می گیرد در حالی که بودجه عملیاتی هزینه ها را به جزئی ترین شکل ممکن گزارش می کند و برای مدیران واحدهای عملیاتی می تواند سودمند باشد.
- ۳- از نظر بُعد زمانی بودجه برنامه ای پیش نگر است و با توجه به اهداف اقتصادی و اجتماعی دولت روند آینده فعالیت های دستگاه را در نظر می گیرد در حالی که بودجه عملیاتی همواره ناظر بر ارتباط میان مواد هزینه و محصول نهایی واحد عملیاتی است بنابراین به روند گذشته تجرب بدست آمده، نورمها و استانداردهای موجود تکیه دارد.
- ۴- از نقطه نظر ماهیت بودجه برنامه ای کار بررسی مقامات دستگاه اجرایی، سازمان برنامه و بودجه و مجلس قانون گذار را آسان می کند و تصوری از عملکرد دستگاه اجرایی و نتایج بدست آمده از منابع بکار گرفته شده در سطح برنامه بدست می دهد در حالی که بودجه عملیاتی به عنوان پایه هرم بودجه یک دستگاه با ارائه آمار و اطلاعات کمی، میزان کار انجام شده در تولید هر فعالیت یا محصول نهایی را مشخص می سازد و به مدیریت واحد عملیاتی و مسئولان برنامه در

تخصص و توزیع منابع بکار گرفته شده و بدست آوردن حداکثر فایده هر یک از فعالیت‌ها کمک مؤثر می‌کند.

موارد فوق که آورده شد و توضیح داده شد قسمتی از بودجه ریزی عملیاتی است که این روش در بودجه ریزی کشور ما در روزهای اولیه خود قرار دارد و به مثابه نهالی است که تازه ریشه دوانیده است و این روش سالها طول می‌کشد تا به حد بهینه برسد و زمان حلal این معضل خواهد بود.

نتیجه :

- ۱- بودجه بندي عملیاتی با اخذ اطلاعات مالی دقیق، می‌توان اجرای هر یک از عملیات‌ها را در سازمان‌ها به نحو شایسته انجام داد و این امر موجب بهبود مدیریت و به حداقل رسانیدن هزینه‌های دولتی می‌گردد.
- ۲- بودجه عملیاتی ارتباط بین هزینه‌های انجام شده با عوامل بکار رفته را بطور کامل به نمایش می‌گذارد و با نمایش دادن آن می‌توان از به هدر رفتن نیروی کار انسانی جلوگیری نمود و در جای بهتر از نیروی کار استفاده نمود.
- ۳- در برنامه ریزی عملیاتی برای برآورد فقط هزینه‌ها ملاک قرار نمی‌گیرند بلکه با استفاده از روش‌های آماری می‌توان میزان هزینه‌های هر واحد را محاسبه و در بودجه پیش‌بینی نمود.
- ۴- در این نظام (بودجه عملیاتی) کسری بودجه در حقیقت برابر تفاوت بین تراز عملیاتی و تراز سرمایه‌ای بودجه است. بر اساس این نظام کسری بودجه معمولاً از طریق تراز مالی جبران خواهد شد.
- ۵- در نهایت مهمترین و بزرگترین مزیت بودجه عملیاتی این است که مدیران اجرایی را در مقابل کار خود مسئول قرار می‌دهد.

منابع:

- محمد ابراهیمی - روزنامه همشهری مورخه ۲۲ دی ماه ۱۳۸۳.
- ۱- تاریخ دارایی ایران
نوشته مجید یکتایی
- ۲- کتاب بودجه ریزی دولتی
نوشته فریدون صراف
- ۳- قانون محاسبات کشور سال ۸۲
- ۴- بودجه ریزی دولتی در ایران
نوشته علیرضا فرزین
- ۵- فراگرد تنظیم بودجه
نوشته اسفندیار فرج وند

فصلنامه
پژوهشی
آموزشی

سال دوم
شماره ۵